

ÎNCHEIERE

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Fiodor Rusu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Rusu
împotriva lui Fiodor Rusu, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și
protecția familiei Cahul cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și
încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor,
împotriva deciziei din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 14 iulie 2017, Oxana Rusu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Fiodor Rusu, intervenient accesoriu Direcția asistență socială,
protecție a familiei și copilului Cahul cu privire la stabilirea domiciliului copiilor
minori și încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori.

În motivarea acțiunii a indicat că copiii minori XXXXX se află la întreținerea
sa, iar pârâtul nu contribuie la întreținerea acestora, motiv din care s-a adresat în
instanța de judecată pentru încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

A mai indicat că Fiodor Rusu nu are în prezent loc permanent de muncă și
venituri stabile din care s-ar putea încasa pensia de întreținere a copiilor minori în
mărimea unei cote fixe. În acest caz pensia de întreținere consideră că urmează a fi
încasată într-o sumă bănească fixă.

Reclamanta a învederat că conform informației de pe pagina web a Biroului
Național de Statistică, minimul de existență pentru copiii care sunt crescuți în
localitățile urbane constituia 1 910,1 lei, în anul 2016.

Dat fiind faptul că pârâtul nu este invalid, nu are alți copii sau persoane aflate
la întreținere, a considerat oportun ca instanța de judecată să încaseze pensia de
întreținere pentru copiii minori în mărime de 1 500 de lei lunar pentru fiecare copil
minor, până la atingerea de către aceștia a vârstei de 18 ani.

Ținând cont de vârsta copiilor minori, relația de afectivitate, necesitatea de
comunicare și condițiile mai bune de îngrijire și întreținere pe care i le poate oferi
reclamanta, aceasta a considerat că domiciliul copiilor minori urmează a fi stabilit
cu ea.

De asemenea, a specificat că dispune și de o locuință cu toate cele necesare pentru creșterea, îngrijirea și întreținerea necesară a copiilor minori.

Oxanei Rusu a solicitat încasarea din contul lui Fiodor Rusu în beneficiul său a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX Rusu în mărime de 1 500 de lei lunar, până la atingerea vârstei de 18 ani, încasarea din contul lui Fiodor Rusu în beneficiul său a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX Rusu în mărime de 1 500 de lei lunar, până la atingerea vârstei de 18 ani, stabilirea domiciliului copiilor minori XXXXX cu mama, Oxana Rusu, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a încetat examinarea cauzei civile, în partea stabilirii domiciliului copilului minor XXXXX Rusu.

Prin hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Rusu. S-a stabilit domiciliul copilului minor XXXXX Rusu, cu mama - Oxana Rusu. S-a dispus încasarea din contul lui Fiodor Rusu în beneficiul Oxanei Rusu a pensiei pentru întreținerea copiilor minori XXXXX în mărime de 1/3 din veniturile lunare ale pârâtului, începând cu data de 14 iulie 2017 și până la atingerea majoratului copiilor minori. S-a dispus încasarea din contul lui Fiodor Rusu în beneficiul Oxanei Rusu cheltuielile de judecată în sumă de 100 de lei. S-a dispus încasarea din contul lui Fiodor Rusu în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 150 de lei. S-a exclus perioada de la 1 decembrie 2017 până la 5 iunie 2018 pentru plata pensiei alimentare.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 5 aprilie 2019, Oxana Rusu, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de Oxana Rusu și s-a menținut hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

La 6 ianuarie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Oxana Rusu, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea decizie din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul și hotărârii din 26 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, precum și casarea încheierii din 12 august 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care nu s-a dat curs cererii de apel și s-a obligat la plata taxei de stat.

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Oxana Rusu, reprezentată de avocatul Maxim Todorov. S-a casat decizia din 19 noiembrie 2019 și încheierea din 12 august 2019 a Curții de Apel Cahul, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Rusu împotriva lui Fiodor Rusu, intervenient accesoriu Direcția generală asistență socială, protecție a familiei și copilului Cahul cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și cheltuielilor de judecată, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

La 31 iulie 2020, prin decizia Curții de Apel s-a respins recursul declarat de Oxana Rusu, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, și s-a menținut încheierea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Prin decizia din 23 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis demersul Vicepreședintelui interimar al Curții de Apel Cahul, Galina Vavrin, cu privire la strămutarea spre o instanță de același grad a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Rusu împotriva lui Fiodor Rusu, intervenient accesoriu Direcția asistență socială, protecție a familiei și copilului Cahul cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată, pentru judecare în ordine de apel. S-a dispus strămutarea cauzei la Curtea de Apel Comrat, pentru judecare în ordine de apel.

Prin decizia din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat s-a admis apelul declarat de Oxana Rusu, reprezentată de avocatul Maxim Todorov. S-a casat parțial hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Rusu împotriva lui Fiodor Rusu, intervenient accesoriu Direcția asistență socială, protecție a familiei și copilului Cahul cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care: S-a încasat de la Fiodor Rusu în beneficiul Oxanei Rusu pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXX în sumă de 1 122,05 de lei pentru fiecare copil în parte, începând cu data de 14 iulie 2017, până la atingerea majoratului acestora. S-a exclus perioada la plata pensiei de întreținere a copiilor minori din 1 decembrie 2017 până la 5 iunie 2018. S-a încasat de la Fiodor Rusu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 413,77 lei. În rest hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a menținut.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 74-76 Codul familiei, art. 18 alin. (1) al Legii privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, art. 18 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, Colegiul a considerat în parte eronate concluziile expuse în hotărârea primei instanțe.

Colegiul a învederat că reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtului a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de a câte 1 500 de lei pentru fiecare până la atingerea majoratului acestora.

Or, contrar faptului dat, instanța de fond a dispus încasarea din contul lui Fiodor Rusu în beneficiul Oxanei Rusu a pensiei pentru întreținerea copiilor minori XXXXX în mărime de 1/3 din veniturile lunare ale pârâtului, începând cu 14 iulie 2017 și până la atingerea majoratului copiilor minori, menționând că pârâtul conform adeverinței eliberate de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul se află la evidență și beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, fără termen și nu dispune de alte venituri, fapt confirmat de pârât dar și recunoscut de reclamantă, prin urmare încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote de 1/3 din toate veniturile nu ar leza substanțial interesele pârâtului, or admiterea cerinței reclamantei privind încasarea unei sume fixe în mărime de 1 500 de lei pentru fiecare copil minor în parte ar pune în dificultate pârâtul așa cum unica sursă de venit al acestuia este pensia pentru limita de vârstă.

Subsecvent, Colegiul a constatat că instanța de fond neîntemeiat a dispus prin hotărârea din 26 martie 2019 încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXX în mărime de 1/3 din veniturile lunare ale pârâtului, contrar prevederilor art. 58 alin. (1) Codul familiei și art. 27 alin. (2) din Convenția internațională din

20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copiilor, adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, concluzionând că prin hotărârea instanței de fond se încalcă drepturile superioare a copilului, iar din motivarea instanței ar rezulta că practic toată povara pentru întreținerea copiilor minori îi revine mamei.

Așadar, instanța de apel a reiterat asupra faptului că prima instanță eronat a dispus încasarea de la Fiodor Rusu în beneficiul Oxanei Rusu a pensiei pentru întreținerea copiilor minori XXXXX în mărime de 1/3 din toate veniturile lunare, începând cu 14 iulie 2017 și până la atingerea majoratului de către copii, or, prima instanță urma să emită hotărârea în strictă conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) Codul familiei.

Colegiul a mai relatat că la încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, se va lua în considerare ca circumstanță stabilită, informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimumului de existență pentru un copil și nu informația despre salariul mediu lunar al unui lucrător sau informația cu privire la mărimea minimumului de existență, deoarece pensia se încasează pentru întreținerea copilului minor.

Astfel, reținând că conform paginii oficiale a Biroului Național de Statistică, valoarea minimumului de existență pentru un copil în vârsta de la 7-17 ani constituie suma lunară de 2 244,1 de lei, prin prisma art. 58 și 74 din Codul familiei, urma a fi încasată pensia de întreținere a copiilor minori în sumă de 1 122,05 de lei pentru fiecare copil în parte până la atingerea acestora a vârstei de 18 ani.

La 14 mai 2021, Fiodor Rusu a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a constatat just și a dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 11 februarie 2021 și a expediat decizia motivată participanților la proces la 10 martie 2021 (f.d. 53, Vol. II), fiind recepționată de recurent la 16 martie 21021, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 58).

Astfel, recursul declarat la 14 mai 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 iulie 2021 instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la data examinării cauzei careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Fiodor Rusu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Fiodor Rusu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Fiodor Rusu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Fiodor Rusu, împotriva deciziei din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat